

[Thoft]

er forbundet med at få pengene tilbage straks, i og med at de går glip af rentetillægget. Sådan som reglerne hidtil er administreret, er det sådan, at man minimum kan få 1.000 kr. tilbage. Hvis den overskydende skat er mindre end 1.000 kr., er der ikke adgang til at få skatten udbetalt straks. Det vil sige, at hver eneste skatteyder som et minimum bidrager med 40 kr., og forestiller vi os, at skatten er 5.000 kr., er det 200 kr., man bidrager med til dækning af administrationsudgifterne, og så meget koster det altså ikke at køre en runde på en EDB-maskine. Det koster 1 kr. 20 øre.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ja, der var en, der frafaldt en kort bemærkning. Derfor er det nu ordføreren for forslagsstillerne, hr. Thoft, der har ordet.

Thoft (SF):

Ja, undskyld, det var måske lidt utraditionelt.

Problemet i dette forslag er, at vi har en kildeskat, som ikke er endelig, at folks indkomster reguleres op, langt mere end indkomsterne i almindelighed stiger, og at folks fradrag fastholdes på det beløb, de var på to år forud. Folks opfindsomhed, når det gælder fradrag, er altså større, end skattevæsenet forventer.

Vi oplever i disse dage en lind strøm af henvendelser fra folk, der er i den fuldstændig urimelige situation, at den 20. januar, den 20. februar og den 20. marts skal betale restskat for indkomståret 1983. Samtidig kan de konstatere, når de laver deres selvangivelse, at de har lige så mange penge til gode hos skattevæsenet, men den ene slags penge forfalder til betaling nu, og her gælder ingen kære mor, mens den anden slags penge, man har til gode, må man vente med til engang til sommer, når det passer skattevæsenet.

Vi forudsagde, at den situation ville opstå, da vi behandlede dette forslag i foråret, som vi dengang kaldte et elendigt makværk, fordi man laver regler af hensyn til skattevæsenets magelighed, af hensyn til administrationens magelighed, og ikke af hensyn til skatteyderne.

Hvad er det for nogle mennesker, det drejer sig om, der har overskydende skat? Ja, sådan som de forrentes, er det ikke de smar-

te. Det er heller ikke de velhavende. De udnytter den fidus, som folketingsret – i øvrigt imod SFs ønske – indbyggede sidste år, at man ved bare at underkalkulere sine indkomster, når man indsender forskudsskema, kan låne 25.000 kr. rentefrit i 1½ år, og det er jo en forholdsvis god forretning. Alle de smarte, alle skatteålene, alle velhaverne udnytter selvfølgelig skattereglerne maksimalt, og der er ingen af dem, der betaler for meget i skat. De betaler alle sammen for lidt i skat, for de er opmærksomme på de fiduser, som eksisterer.

Det er typisk folk, der bliver fyret, det er folk, der går på efterløn, det er folk, som på en eller anden måde får mindre indkomst eller større fradrag uden at få reguleret deres forskudsopgørelse. Det er folk, som i kraft af, at skattevæsenet forhøjer indkomstsiden, men fastholder udgiftssiden, kommer til at betale for meget i skat. Det er stort set de mange medborgere, som ikke er særlig opmærksomme på skattesystemet, og som stort set accepterer det aldeles utålelige system, vi har.

Hr. Stavad kaldte dette for »den lille politik«. Jeg havde en forventning om, at når nu reaktionerne kom, når nu henvendelserne kom til hr. Stavad fra vælgerne, når vi kunne læse om det i aviserne, så ville hr. Stavad blive lidt klogere og erkende, at den regel, vi ændrede i foråret, ændrede vi uden at bruge indersiden af hovedet. Vi brugte fødderne i stedet for.

Hr. Stavad siger, at dette er udtryk for, at SF ikke vil være med til at lave et skattesystem, som kan administreres. Det er der overhovedet ikke tale om. Der er tale om, at en række mennesker har penge til gode hos skattevæsenet, og dem skal de selvfølgelig have udbetalt. Det er jo ikke disse menneskers skyld, at skattefar har indkradset for mange penge.

Der er ikke tale om særlig meget papirrusseri. Det er en forholdsvis simpel sag at udfylde en § 55-tilbagebetalingsbegæring, hvor folk stort set skal skrive selvangivelsen af. Det er meget simpelt at køre det igennem en EDB-maskine. Det er også sådan, at man på denne erklæring skal skrive, hvor meget man har betalt i skat. I en række kommuner skal man endda dokumentere det. Det er en ganske simpel sag, også selv om der er tale om 500.000 mennesker. Det er ikke den lille poli-